

[Wilhelm]

det i overgangsperioden altså ikke er overflødig at lave den slags regler. Vi synes, at de bemærkninger og de facts, som det radikale venstre har valgt at skrive i bemærkningerne, viser, at det ikke er overflødig at gøre det.

Jeg forstod ikke helt fru Tove Lindbo Larsen, der på socialdemokratiets vegne afviste med den begrundelse, at det var for firkantet at insistere på, at det skulle være fifty-fifty i disse udvalg, nævn og kommissioner, for det er jo ikke nævnt, det er jo ikke foreslået. Det, der er foreslået, er, at det skal være fifty-fifty med hensyn til indstillingerne.

Jeg vil da gerne efterlyse, om det radikale venstre har gjort sig tanker med hensyn til det led, der ligger efter indstillingerne. Har man konkrete tanker om det? Jeg forstår udmærket det hensyn, man har taget ved at gøre beslutningsforslaget så åbent, at man ikke giver nogen anledning til at bruge en alt for firkantet formulering til at afvise forslaget med. Men alligevel ville det være interessant, om forslagsstillerne, som har tænkt disse ting igennem, havde nogle mere konkrete tanker om det led, der ligger efter indstillingerne, f. eks. for at klare det problem – jeg tror, det var fru Tove Lindbo Larsen, der nævnte det – at det ikke kommer til at give tilbageslag på de områder, hvor kvinder af rimelige grunde har været i flertal i allerede bestående udvalg og nævn, om sådanne måtte forekomme. Det er altså det samme problem, som man har haft, når man snakkede kønskvotering ved ansættelse af folkeskolelærere eller hospitalspersonale, der jo er nogle af de få områder, som i dag også på de uddannede niveauer har et overskud af kvinder. Tænker man sig f. eks. noget i retning af det, som vi i hvert fald i VS synes har betydelig interesse, det, som SF har eksperimenteret med, nemlig at have en minimumsrepræsentation af begge køn, som ikke umuliggør, at der kan være overskud af kvinder de steder, hvor det undtagelsesvis allerede er forekommet?

Hvis det radikale venstre allerede i dag kan bidrage ekstra til debatten ved at komme med de tanker, man ikke har ønsket at lægge fast i selve forslaget, så vil vi være taknemlige for det.

Poul H. Møller (KrF):

Kristeligt folkeparti er naturligvis helt for ligestilling mellem mænd og kvinder, det er

der ingen tvivl om. Men alligevel har vi visse betænkeligheder ved dette forslag.

Hvis der f. eks. er valgt 12 mænd og 9 kvinder ind i en kommission, så må og skal der altså yderligere vælges 3 kvinder ind for at følge lovgivningen. Det synes for mig at se at være en kunstig måde at angribe tingene på.

Det må nu engang konstateres, at der blandt folkevalgte er en del flere mænd, end der er kvinder, selv om udviklingen viser, at der er flere og flere kvinder, der interesserer sig for politik og i øvrigt for, hvad der rører sig i samfundet. Disse færre kvinder gør også, at der er færre at vælge af. Alene af den grund ville der jo blive et misforhold, hvis det ved valg skulle være fifty-fifty. Det må vel også være kvalifikationer, der tæller. Jeg tror da, at mange kvinder ville betakke sig for at blive valgt ind i et eller andet råd eller kommission, alene fordi de er kvinder. Det kunne næppe være tilfredsstillende.

Vi mener altså, at den udvikling, der er i gang, selv om forslagsstillerne åbenbart ikke mener, at den accelererer hurtigt nok, må have lov til at ske naturligt, så stadig flere kvinder kommer med, men at tvinge noget sådant igennem ved lov mener jeg må være helt naturstridigt. Kristeligt folkeparti vil gerne medvirke til forslagets videre behandling i udvalget.

Lis Starcke (DR):

Jeg vil gerne lykønske det radikale venstre med, at dette forslag netop kommer for i dag på partiets jubilæumsdag. Det er jo velbekendt i befolkningen, at de radikale altid har gjort meget for at få kvinderne med i det politiske liv og i det hele taget for, at de skal opnå ligestilling.

Det er forhåbentlig unødvendigt at sige, at vi i retsforbundet går ind for ligestilling mellem mand og kvinde, men at vi helst ser, at udvælgelsen til råd, nævn, kommissioner osv. sker på ganske naturlig og selvfølgelig måde ved, at der er et tilstrækkeligt udbud af emner af begge køn at vælge imellem, og at udvælgelsen sker efter kvalifikationer. Det er derfor trist, at vi selv i det Herrens år 1980 må konstatere, dels at der ikke findes tilstrækkeligt mange aktive og velkvalificerede kvinder, der er villige til at påtage sig disse ekstra hverv, dels at hvor de faktisk findes,